

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 406

HỌC PHẬT RẤT AN VUI VÀ TỰ TẠI

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Hai ngày 04/01/2021.

Hòa thượng Tịnh Không học Phật rất vui, rất tự tại. Năm nay Ngài đã 96 tuổi rồi và vẫn đang làm một bằng chứng sống, làm ra tấm gương tốt để làm chúng chuyển cho chúng ta. Chúng ta học Phật nhưng không được an vui, tự tại. Hòa thượng khẳng định Ngài đã có sự an vui, tự tại..

Hòa thượng xuất thân từ một người bình thường, không có phước báu, không có tuổi thọ. Nhưng ngay trong một đời này, Ngài đã chuyển đổi được vận mệnh. Nhiều pháp hội ở các nước trên thế giới như Anh, Pháp, Đức, Đài Loan, Nhật Bản... nếu có Ngài tham dự thì được tổ chức vô cùng long trọng. Sự cúng dường của tứ chúng nhiều vô số kể. Đó chính là phước báu của Ngài.

Ngài đã 96 tuổi nhưng vẫn có những bài pháp tuy ngắn được chất lọc từ quá trình tu tập của cả một đời. Cả một đời Ngài tự tại, an vui. Nhiều người học Phật nhưng không tự tại, không an vui. Những lời dạy của Phật rõ ràng là những đạo lý sâu sắc, là giáo dục đời sống. Tam tạng Kinh luận chỉ bao gồm một chữ HIẾU.

Thế giới Tây Phương Cực Lạc là thế giới của Phổ Hiền, là thế giới của HIẾU, KÍNH. Nếu ngay trong đời này, chúng ta đang hành HIẾU, KÍNH thì chúng ta đang ở trong thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chỉ khi nào chúng ta hành HIẾU, KÍNH với cha mẹ của tất cả chúng sinh, không có tâm phân biệt thì mới là HIẾU, KÍNH chân thật. Chúng ta bắt đầu từ HIẾU, KÍNH cha mẹ của chính mình.

Nếu mình chỉ ở nhà thực hành HIẾU, KÍNH với cha mẹ của mình thì khó. Bản thân Thầy Vọng Tây phải “đi đường vòng”, tổ chức những đại lễ tri ân cha mẹ ở khắp nơi. Người nhà của Thầy, mẹ của Thầy cảm nhận được điều tuyệt vời đó. Sau đó, khi Thầy trở về nhà thực hành HIẾU, KÍNH với người Mẹ của mình thì dễ dàng hơn nhiều.

Hòa thượng Tịnh Không thấy người tin Tịnh Độ ngày càng ít. Ngài cực lực đề xướng HIẾU ĐẠO, thường xuyên nhắc nhở mọi người thực hành HIẾU ĐẠO. Thầy Vọng Tây trong quá trình hơn mấy chục ngàn giờ được nghe Hòa thượng nhắc đi nhắc lại phải HIẾU KÍNH CHA MẸ, PHỤNG SỰ SỰ TRƯỞNG thì Thầy mới thực sự tỉnh giác.

Người học Phật, học Đại Thừa mà không học Đệ Tử Quy thì không phải là người học Phật. Miệng niệm Phật nhưng nếu không hành HIẾU, KÍNH thì không thể có thành tựu. Hòa thượng bốn ba khắp nơi trên thế giới nên Ngài nhận ra người tu thì nhiều nhưng lơ là với SU ĐẠO và HIẾU ĐẠO, cho nên Ngài cực lực nhắc nhở. Một mặt, Ngài không ngừng đề xướng Tịnh Độ, mặt khác Ngài không ngừng nhắc nhở mọi người chúng ta thực hành HIẾU ĐẠO. Ngài nhắc đi nhắc lại về HIẾU ĐẠO. Ngài nói rằng Ngài sẽ nói cho đến lúc nào họ đuối, họ không cho nói nữa thì thôi. Đây là tâm từ bi vô hạn của Hòa thượng.

Sứ mệnh của chúng ta là phải thực hành HIẾU ĐẠO trong đời nhân xử thế tiếp vật trong cuộc sống hàng ngày. Bản thân Thầy Vọng Tây khi hoàng dương Phật Pháp, hoàng dương Tịnh Độ những năm đầu cảm thấy khó khăn. Sau đó, khi Thầy đề xướng SU ĐẠO, HIẾU ĐẠO thì được cộng đồng đón nhận nồng hậu. Những lễ tri ân Cha Mẹ được tổ chức ở những hội trường lớn với hàng nghìn người tham dự.

Ngày Nhà giáo Việt Nam sẽ được tổ chức long trọng như những lễ tri ân Cha Mẹ. Chúng ta mong sao mời được những vị Thầy lớn, những giáo sư, tiến sĩ để tri ân họ, để nêu cao tinh thần SU ĐẠO, để thế hệ sau theo đó mà làm. Dân tộc Việt Nam cũng được thế giới ngưỡng mộ bởi tinh thần SU ĐẠO, HIẾU ĐẠO. Vào ngày Nhà giáo Việt Nam, hoa tươi ngập tràn khắp nơi để tặng các Thầy Cô giáo.

Chúng ta học Phật đáng nhẽ phải rất vui, rất tự tại nhưng thực tế lại không được như vậy. Chúng ta phải hạn chế đến mức thấp nhất những tập khí của bản thân, khiến mọi người cảm thấy gần gũi, vui vẻ, yêu thương. Những năm trước, Thầy ăn mặc hơi đơn giản và hơi có chấp trong trang phục. Những năm trở lại đây, trong những buổi lễ với đại chúng, Thầy mặc áo sơ mi, áo khoác để khiến mọi người cảm thấy gần gũi. Thầy vì người mà mặc cho phù hợp. Thầy dùng năng lực của mình để phát huy tôn giáo chứ không dùng trường học để phát huy tôn giáo. Trang web **nhidonghocphat.com**, trang web **tinhtong.vn**, trang web **tinhtongphapngu.vn** đều là những trang web xiển dương Phật pháp.

Chữ “**Phật**” là trí tuệ, là giác ngộ. Trí tuệ khác tri thức. Tri thức là do học mà tích lũy. Trí tuệ rất sâu rộng, tùy theo tâm thanh tịnh của mình mà phát ra.

Hòa thượng không phải là người có nhiều tri thức nhưng nhiều trường Đại học lớn trên thế giới đều mời Ngài trở thành tiến sĩ, giáo sư của trường họ. Thầy Vọng Tây trông dưa leo rất tươi tốt. Thầy tự nghĩ ra cách trồng dưa rất hay. Trí tuệ là “*vô sở bất năng, vô sở bất tri*”, không gì không biết, không gì không thấy, không có chướng ngại.

Học Phật chân thật thọ dụng, tự tại, an vui. Hòa thượng nói, năm xưa tiên sinh Phương Đông Mỹ đã từng nói với Ngài: “*Học Phật là sự hưởng thụ cao nhất của đời người*”. Chính câu nói này đưa Ngài đến với cửa Phật. Ngài đã chân thật đạt được tự tại, an vui. Học Phật thì chúng ta có trí tuệ, xử lý công việc thường ngày đích thực là pháp hi sung mãn, tìm được niềm vui trong công việc.

Trong thực hành tu sáu phép Ba La Mật, những việc lau nhà, giặt đồ, nấu cơm, làm việc nhà... đều là ta đang hành bố thí, đang tu trì giới, đang hành nhẫn nhục, tinh tấn, thiền định. Thấy cuộc đất với niềm vui, biết cách làm, làm với tâm hoan hỷ, nên tay không bị phỏng rộp. Có người nhìn thấy Thầy thì rất ngưỡng mộ, nói Thầy là người cuộc đất có tâm.

Nhiều người học Phật nhưng trên mặt đầy phiền não khiến người khác chỉ nhìn thôi đã sinh phiền não. Như vậy thì không đạt thọ dụng, nguyên nhân là do phiền não tập khí chưa đoạn, vọng tưởng phân biệt chấp trước rất sâu dày. Phiền não tập khí chính là **tự tư tự lợi, năm dục sáu trần, danh vọng lợi dưỡng, tham sân si mạn**.

Tập khí là ham thích hưởng thụ, thích ăn ngon mặc đẹp, dính mắc vào danh lợi, không chịu lắng nghe, không chịu tiếp nhận. Chúng ta không chấp trước nhưng cần phải có chừng mực. Chúng ta ngồi trên xe thì chiếc xe phải được sạch sẽ.

Học Phật mà không tự tại, an vui thì càng học càng đau khổ. Chúng ta phải làm cho phiền não, tập khí tan nhạt đi thì mới được thọ dụng. Bố thí nhưng không thấy mình bố thí, làm nhưng giống như không làm thì mới tự tại. Lãnh đạo khen một câu thì ta vui 3 ngày, lãnh đạo chê một câu thì ta buồn 6 ngày. Đó là phân biệt chấp trước. Như vậy thì chúng ta không thể tự tại, không thể an vui.

Hàng ngày chúng ta chưa làm chủ được tập khí phiền não. Khi nào chúng ta làm chủ được tập khí phiền não, xa lìa vọng tưởng phân biệt chấp trước thì mới được tự tại, an vui. Người học Phật chân thật phải có được thọ dụng, có được tự tại an vui, pháp hỷ sung mãn.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!